

[Kammersgaard.]

spurgte, hvor Patienten da opholdt sig, svarede Inspektøren: Ja, han vagabonderer; han har vagabonderende Tendenser og gaar omkring paa maa og faa, han opholder sig i Plantagerne og Skovene her omkring og lever af Markens og Havens Frugter, og af og til giver en eller anden ham noget at spise.

Da vedkommende Meddeler saa spurgte, om der ikke var sørget for Plads til Patienten, da han blev udskrevet, svarede Inspektøren: Nej. Patienten var fra en Kommune i Nærheden af Aarhus, en Broder til Patienten boede paa Lolland eller Falster. Han fortalte endvidere, at Inspektøren en Aften havde opsøgt Patienten ude i en Plantage og efter en meget lang Samtale, der tog en hel Time, fik Patienten til at følge med ham til Anstalten; Patienten var nemlig bange derfor, idet han mente, at han skulde indskrives eller tilbageholdes paa Anstalten.

Er det Tilfældet, hvad jeg har Grund til at tro — Meddelelsen er en troværdig Mand og Medlem af Rigsdagen —, maa jeg sige, at det er ganske uforsvarligt at udskrive en Patient uden at give hans Opholdskommune eller hans Familie eller andre, der har noget tilovers for ham, Meddelelse om Udskrivningen. Imidlertid opholder vedkommende Mand sig nu paa Anstalten og har et eller andet at sysselsætte sig med; men hvor længe et saadant Forhold kan bevares, er der ingen, der ved. Men er alt dette rigtigt, synes der at være en Brist i hele Ledelsen af denne Anstalt. Det er dog meningsløst, at Familien eller Opholdskommunen eller en eller anden, som staar vedkommende Patient nær, ikke under saadanne Forhold faar Meddelelse om Udskrivningen.

Jeg ønsker at udtale en Beklagelse over, at hele det Forhold har fundet Sted, og jeg henstiller til Ministerens Overvejelse, om der ikke var Grund til at inddrage Plejecentralen helt og fuldt under Statens Eje, Ledelse og officielle Tilsyn.

Ulrich: Hvor fristende det end kunde være at komme ind paa nogle politiske Betragtninger, ikke mindst under Hensyn til de politiske Udtalelser, der er faldet her under Finanslovdebatten, skal jeg dog afholde mig derfra, idet jeg har den Opfattelse, at man ikke faar nogen værdifuld Drøftelse af disse Forhold, saa længe man ikke faar en saadan Ordning af Finanslovdebatten, at man faar den politiske Debat for sig og de saglige Spørgsmaal for sig. Ogsaa af Hensyn til, at Tingets Medlemmer i Dag lader til at være optaget alle

andre Steder end netop her i denne Sal, skal jeg afholde mig fra de Bemærkninger, jeg ellers kunde have haft Lyst til at fremsætte, og holde mig til nogle ganske faa lokale Spørgsmaal.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har paa Finanslovsforslaget søgt en Bevilling til en Færgeforbindelse mellem en lille Ø, der hedder Nyord, og et Punkt paa Møns Kyst, der hedder Ulfshale. Jeg kan ikke undlade at udtrykke min Forbavselse over, at Ministeren har søgt denne Bevilling, vel vidende, at denne Bevilling i Virkeligheden ikke ønskes af et betydeligt Flertal af denne lille Øs Beboere. Man har paa denne lille Ø en Havn, som Beboerne med megen Møje og Besvær gennem Tiderne har bygget op for egne Midler. Denne Havn, som har været af afgørende Betydning for dette lille Samfund af Mennesker dernede, er nu i Aarenes Løb kommet til at trænge til en gennemgribende Reparation.

Allerede saa langt tilbage som i 1920 var man klar over, at man ikke selv magtede dette, men vilde søge Statsunderstøttelse til at faa Havnen gjort i Orden. Man udarbejdede da et Overslag over, hvad det vilde koste med det for Øje, at man vilde anmode Staten om at tilskyde Halvdelen deraf. Men man var paa det rene med, at man manglede en Ting, for at Staten kunde gaa med til et saadant Tilskud, nemlig et Takstregulativ for Havnen, som dannede Basis for en Indtægt, hvoraf de forskellige Vedligeholdelsesudgifter, der vilde komme i Aarenes Løb, kunde afholdes. Derfor kom det Andragende ikke frem den Gang, og der kom først rigtigt Liv i Sagen, da der blev valgt en ny Havnebestyrelse, som i 1925 har lavet et nyt Takstregulativ, som kunde danne Basis for et Andragende til Staten.

Sagen laa altsaa i Begyndelsen af 1927 klar til at gaa ind til Rigsdagen, for at denne Bevilling kunde blive søgt. Men saa kom der paa dette Tidspunkt fra en ganske enkelt Mand den Tanke om at lave en Færgeforbindelse over til Ulfshale, og denne idé, der da blev slynget ud, og for hvilken der blev agiteret meget stærkt, opnaaede Flertal af de daværende og nuværende Sogneraadsmedlemmer for sig. Nu er dette jo et meget lille Samfund; der findes kun 5 Medlemmer i Sogneraadet. Det lykkedes altsaa dem, som var interesserede i at faa denne Færgeforbindelse, at faa tre af Sogneraadets Medlemmer stemt for dette Projekt. Dermed var der Flertal i Sogneraadet for dette, og dermed har Sogneraadet i Virkeligheden lagt sig hindrende i Vejen